

Laat nooit de wraek uw hart beroeren,
Geeft aan de stem van 't recht gehoor,
Trekt hem, die anders denkt, tot u met liefdesnoeren,
Brengt dwalenden op 't regte spoor.
De waerheid moet hier zegepralen,
Verlichting heersche in deze zalen,
De deugd klimm hier ten hoogsten trap,
Zoo zien wij eens bij Batoos neven
Die gouden spreuk in kragt herleven:
Gelijkheid, Vrijheid, Broederschap.

Na deze heerlijke ontboezeming van den voorzitter verklaarde de vergadering dat zij zich „conformeerde” met de gevoelens van vereeniging daarin uitgedrukt en noodigde zij alle brave vaderlanders uit tot dit „heilig einde” mede te werken.

Thans blijft nog over de straffen te vermelden, tot welke de meest schuldigen aan de onlusten veroordeeld werden. Christiaan Sager werd op 29 Januari 1796 veroordeeld tot geeseling, confinement voor 15 jaren en verbanning voor altoos uit den lande van Holland, Zeeland en Utrecht. Hij onderging zijn geeseling op 28 April 1796. Uit zijn vonnis blijkt, dat hij 39 jaar oud en van Hannover geboortig was en verder dat er op de leden der societeit „de Volksvrienden” krachtig pressie was uitgeoefend ten einde gewapend op 15 November in de herberg het Molentje te verschijnen. Wie dit niet zou doen, zou voor een Oranjeman gehouden worden en slaag krijgen. Van de herberg 't Molentje was de bende, voornamelijk bestaande uit kannonniërs der schutterij in montering met hun sabels gewapend en leden der societeit „de Volksvrienden” van knuppels voorzien, uitgegaan om geweld te plegen in verschillende herbergen, waar Oranjeklanten bijeen kwamen. Sager bekende, dat hij als hoofdman der bende was opgetreden en heel wat geweld gepleegd had; ook dat hij een patrouille der schutterij belemmerd had bij het uitvoeren van haren last, waarbij hij den bevelhebber bespot en een reeds aangehouden rustverstoorder bevrijd had onder bedreiging, dat hij en zijn mannen de schutters tot „piësjes” zouden hakken. Aan den